
PONIEWIERAĆ SIĘ (1) *vb impf*

3 sg m *praet* poni(e)wi(e)rał się.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.

Nie mieć stałego miejsca zamieszkania, przenosić się z miejsca na miejsce, tułać się; advena (a. inquilinus) esse, aliam regionem migrare, assiduere in aliam, commutare habitationem, habitare in alieno (a. alibi), iam hic, iam illic degere, permutare sedem sede, subinde regionem domicilium (a. habitationem) mutare, terram terra permutare Cn [po czym]: Potym z támtąd [z ziemi chananejskiej] przeniósł się Abram ná południe, (marg) Z kąd się okázuie iáko się po nie pewnych miefcách poniewierał Abram. (–) BibRadz Gen 12/9.

Synonimy: błędzić, błąkać się, tułać się.

MC